

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

6.Bf.134/2025/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2025. szeptember 05. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt Terhelt1 vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2025. február 07. napján kihirdetett 10.B.142/2023/69. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2025. február 7. napján kihirdetett 10.B.142/2023/69. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében, ezért 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtásának elrendelése esetére úgy rendelkezett, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, azok lefoglalását megszüntette és egy részüknek a megsemmisítését, míg a DVD-lemezeknek az iratok között történő kezelését rendelte el. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 515.000 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész jelentett be fellebbezést súlyosítás érdekében, míg a vádlott és védője azt tudomásul vették.

[3] Az ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően feltárta a büntetéskiszabás során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, azonban nem értékelte súlyosító körülményként az erőszakos bűncselekmények elszaporodottságát, amely pedig köztudomású tény. Utalt arra, hogy az enyhítő körülmények nagyobb száma és nyomatéka ugyan lehetővé teszi a büntetés középértékétől való eltérést, azonban a cselekmény tárgyi súlya semmiképpen sem indokolja az ún. enyhítő rendelkezés alkalmazását. A terhelt közlekedési szabályszegését követő, bosszúból eredő indulati cselekmény miatt kiszabott büntetés súlyosítását indítványozta.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.281/2025/3. számú átiratában az elsőfokú ítélet ellen bejelentett ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Kifejtette, hogy a törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, nem vétett olyan eljárási hibát, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Utalt arra is, hogy a korlátozott felülbírálat miatt a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú ítélet megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Álláspontja szerint a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott elkövetési tudattartalmára, szándékára és bűnösségére, valamint törvényes a cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntettként való minősítése is. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, és jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben a büntetési célok elérése érdekében próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása is elegendő. A fellebbviteli főügyészség azonban kifogásolta a szabadságvesztés büntetés tartamának megállapítását, mert bár indokolt a középértéktől jelentősen eltérő, akár a törvényi minimumban meghatározott büntetési tartam, azonban az enyhítő körülmények arra nem adnak alapot, hogy a büntetés kiszabása a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával történjen, és az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor a törvényi minimum alá szálljon. Erre figyelemmel a fellebbviteli főügyészség a szabadságvesztés tartamának felemelésére tett indítványt. A másodfokú ügyészség felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta vizsgálni a Btk. 102. §-a szerinti előzetes mentesítés lehetőségének fennállását, de álláspontja szerint a cselekmény jelentős súlyára figyelemmel az egyébként sem lenne alkalmazható. Összességében arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[5] A bejelentett ügyészi fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsulésen a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozottan bírálta felül, figyelemmel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat így a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a jogi minősítést, továbbá annak a kérdésnek a vizsgálatát érintette, hogy az elsőfokú bíróság követett-e el olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. §

(2) bekezdése alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát az általa megállapított tényállásra alapította.

[6] A Fővárosi Ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, és nem vétett olyan a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdésében vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértést, amely miatt az ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye. Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az ügy a tárgyalási szakaszban, több folytatólagos tárgyalás megtartását követően 2024. július 10. napján átszignálásra került az eljáró bíró szolgálati viszonyának megszűnése miatt. Az átszignálás folytán eljáró új bíró a Be. 518. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően a tárgyalást a bizonyítási eljárás lényegének ismertetésével megismételte.

[7] Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás anyaga alapján terhelő történeti tényállást állapított meg. A váddal egyezően törvényesen minősítette a vádlott testi épség elleni bűncselekményét a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulója szerinti testi sértés büntettének. Bár a Be. 562. § (2) bekezdése alapján szerkesztett ítélet indokolásának nem kötelező tartalmi eleme, de az elsőfokú bíróság ítélete [9]-[11] bekezdéseiben kifejtette a cselekmény minősítésével kapcsolatos jogi álláspontját, melyben a Kúria 3/2013. számú büntető jogegységi határozat I. pontjában írt szempontokat figyelembe véve támasztotta alá a jogi minősítésre vonatkozó megállapítását.

[8] A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés alapos.

[9] A törvényszék ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, és nem tévedett, amikor az enyhítő körülmények jelentősebb számára és súlyára figyelemmel a vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki. A vádlott javára értékelhető körülmények indokolták a büntetés kiszabás során a középértéktől lefelé történő jelentős eltérést, azonban helytállóan hivatkozott arra a Fellebbviteli Főügyészség, hogy ezek a körülmények már azzal is messzemenően értékelésre kerülnek, ha a vádlottal szemben olyan szabadságvesztés kerül kiszabásra, amely esetében lehetőség nyílik a próbaidőre történő felfüggesztésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint még a vádlott javára értékelhető nyomatékos enyhítő körülmények sem teszik lehetővé a cselekmény konkrét társadalomra való veszélyességének olyan mértékű figyelmen kívül hagyását, hogy a szabadságvesztés tartamát a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával az adott bűncselekményre előírt törvényi minimum alatt lehetne megállapítani. Ezért a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 évre súlyosította.

[10] Helytállóan hivatkozott átiratában a másodfokú ügyészség arra, hogy az elsőfokú bíróság határozatában nem foglalkozott a Btk. 102. §-a szerinti előzetes mentesítés

lehetőségének a vizsgálatával, bár az a 8/2015. (IV. 17.) AB határozat alapján kötelező. Megállapítható ugyanakkor, hogy közterületen, verbális konfliktust követően a vádlott részéről a sértett bántalmazása, ennek során életveszélyes sérülés okozása, olyan jellegű bűncselekmény, amellyel kapcsolatban az elkövető részéről az előzetes bírósági mentesítésre való érdemesség nem állapítható meg.

[11] A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság– helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[12] A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2025. szeptember 5.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.

Dr. Belovai Henriette s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 10.B.142/2023/69. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.134/2025/6. számú ítélete folytán 2025. szeptember 5. napján jogerőre emelkedett és a rendelkező részben írt változtatással a felfüggesztett rész kivételével végrehajtható.

Budapest, 2025. szeptember 5.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

..